

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
v a s á r n a p.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyílttér soronkint 40 fillér.

Jegyzetek a dánosi tárgyalásról.

A dánosi rablógyilkosok bünpöre judikaturai szempontjából is figyelmet érdemel. A szenzációs részletekben bővelkedő tárgyalás során egyetlen közvetlen bizonyíték sem merült fel a vádlottak ellen, akik közül három négy főcinkost ha az esküdtek verdiktet bűnösöknek mondja ki őket a rablógyilkosságban, a törvény parancsa értelmében fel kell akasztani. A cigányok vakmerően és ügyesen takadnak s a hetvenhét tanu között nincsen egy is, aki látta volna, hogy tényleg ők követték el a rémtettet. Ékszeresek, pénz, keszkenő, ruhanemű s a körülmények ugyan elég határozottan bizonyítanak bűnösségük mellett, s valóságos remeke a nyomozás tudományának az az éleslátás és szorgalom, amelylyel a csendőrök s a vizsgálóbíró a corpus deliktiket összeszedték, a tehelő körülményeket csoportosították, — mégis kételkedő habozás szállja meg a szívet, ha arra gondolunk, hogy nekünk kellene meghozni a halálhozó verdiktet Lakatos Balog Tuta és társai ellen. Mert a halál is a legmagasabb fokú pozitívizmus és

a nem pozitív gyanu okok összezugszorodnak a halálos ítélet problémája előtt. Jogász szempontjából rendkívül érdekes az a per, mert közvetett bizonyítékok döcögés szekerén vissza diadalra a földi igazságot.

Büntető perrendtartásunknak, már t. i. az ujnak egy lényeges hibája derült ki ezen a tárgyaláson. Az új büntető perrendtartás ugyanis akként intézkedik, hogy a védő nem itézhet kérdést a vádlotthoz. Most, amikor szemtől-szembe látjuk, micsoda lélektelen, sőt szerencsétlen s az igazság kiderítése szempontjából, végzetes szituációt idéz elő ez a pont, csodálkodunk, hogy ebben a jogászok országában nem akad senki, aki annak idején tiltakozott volna az új rendelkezés ellen. Ez a pont nyilván azt a célt szolgálja, hogy a védő kérdései révén, ki ne tanithassa a vádlottat arranzéve, hogy miként viselkedjék s hogyan mint játsza ki a törvényt. Nem vitatkozunk arról, üdvös — e ez az intenció, de semmi esetre sem ér fel azzal a kárral, melyet az igazság kiderítése szenved az olyan esetben, amilyen a dánosi haramiak tárgyalásán felmerült. A bünper legfontosabb terhelő

tanuja, Lakatos Róza; ugyanis egyuttal vádlott is. Ezt a kis cigányleányt Lakatos Scharf Rózának keresztelt el egy neves büntetőjogászunk, mert miként a tisztaeszlelő sakter fia, Róza is saját fajtája ellen vall. Igaz hogy Scharf Móric hazudott, hazug vádjait elkeseredett antiszemitától bifláza be mig Rózáról csak a vádlottak állítják, hogy hazudik. Mégis, a védőknek nincs meg az a jökük, hogy megkérdezzék a főbenjáró fontosságú tanutól nem befolyásolták-e a vallomása megtételénél nem ígérték-e neki valamit érte, nem fenyegették-e; nem kintózták-e, egyetlen egy kérdést sem itézhet Rózához a védelem, mert ő csak tanu, de vádlott is egy személyben. Vádolva van pedig — orgazdasággal. Nála is találtak néhány rongyot a Szarvas csárdából. A hallgatóság, amely helyes érzékkel bűnösöknek tartja a cigányokat, s amely lelkesen megtapsolja a szigorú tárgyalási elnök energikus kijelentéseit. Eljenezve vette tudomásul, hogy az elnök a tizenhét védőnek megtiltotta, hogy a legsúlyosabban terhelő tanuhoz kérdést itézzenek, de Justicia istennő bizonyára megfordult nyugvóhelyén. Midőn a védők a

TÁRCA.

Gyuri históriája.

A „Barcs és Vidéke” eredeti tárcája.

C. levele I.-hez.

Nonum prematur in annum!... mondom Horátiussal és nyugodtan várom a hatást. Ön pedig felteszi a pápaszemet és kacag olyan meleg hanggal, olyan gunyos jókedvvel, ahogy csak a „kedély leánya” tud. —

Nem hisz egy betűt sem abból, amit mondok. Mert a tény beszél, melyet az ígélet kötne. Azt mondja: aki nadrágot hord, az ne hazudjék; vagy pedig vegyen szoknyát! És a becsületszó olyan legyen, mint a zsebkendő: mindig hordja magánál, de csak akkor használja, amikor muszáj! (és ha piszkos, akkor mosassam ki?)

A Gyuri históriája kergetett ebbe a szörnyű bajba. A Gyuri históriája, melyhez tulajdonképpen semmi közöm, amely megtörtént nélkül, tudtomon kívül, nekem is a Tóni néni mesélte, de úgy összekeverve, hiányosan, elnevelve, hogy abból semmi egyebet meg nem értettem, csak azt, hogy a Gyuri elutazott.

Este aztán Ön rám parancsolt, hogy ezt meg kell írni. Azt sem tudtam, mi az az „ez”, de ráhagytam, megírom, persze hogy megírom, úgy ahogy kívánja, ölelkező rimokban, mert mindenben az ölelkezést szeretem és szellemesen, bár az már nem lényeges. És ekkor elhatároztam, hogy kinyomozom a Gyuri történetét. Elkezdtem kutatni.

Ismertem Gyurit, de csak úgy messziről és tudtam róla, hogy okosságában szerény. Udvarias volt a boszantásig és előzékenységből szinte síkoltozott ki a naivság. Jól tudtam, hogy Önök — az ő barátai — ezt hihetetlenül kihasználják és ugratják a nagy város gyermekét. Elhitették vele, hogy a kukorica: tulipán és megszagoltattak biznyságul: „ugye hogy nincsen szaga? Már pedig a természetrajz is világosan tanítja, hogy a tulipánnak szaga nincsen. Gyuri eminens volt természetrajzból is — mint mindenben — és úgy nézett a kukoricára, mintha az tulipán lett volna. Persze ebből nem lett baj. Ön akkor is nevetett — jaj de szép néha a szív muzsikája! — és sokan nevettek, akik hallgatták, látták vagy értesültek a dologról. Komoly csak Gyuri maradt meg a kukorica. Nekik a dolog közömbös volt. Az ilyen herce-hurcának kiapadhatatlan

forrása volt az Önök találékonysága. A nőket jellemző fufang, melyet az intrikától csak egy bájos mosoly választ el, a midőn a boszankodás is lehetővé válik kényeszerit.

Ezekről naponkint értesültem. Bocssáson meg a nyíltságomért — de kimondom ha kerébe törnek is — én bizony nem voltam elragadtatva a jókedv ilyen megnyilatkozásától. Mert kétes volt a siker rugója és hihetetlenül bizonytalan a pontje. Szóval spekuláció volt inkább, mint tartalom (és olyan parafait féie, melyet ha nem is sokan szeretnek, de a szakácsnőt minden esetre illik megdicsérni?) bár az általános, az engem mellőző, lenéző sokadalom kacagott édesen, hosszan, ön-elégült etismeréssel.

Ezek után ott volt az Ön parancsa, — melyben szigorúan meghagyatik, hogy Gyuri históriáját ékesítsem a legghatásosabb fekete virággal: a nyomdák betűjével, a magam tetszése szerint. Csavarva, színevezve, feltarkítva vagy egyszerűen, maz nélkül, lekicsinyítve, úgy, ahogy éppen tetszik.

Hát kutattam. Meghallgattam a mértékadó köröket: egy anyát, kinek nem kell a gyermekét dicsérni, egy barátot, ki a tulajdonságok felismerésében annyira jár-

kérdésektől elüttettek, csonka marad a bizonyítási eljárás, még ha tizszer annyi is lenne a közvetett terhelő bizonyíték, mint amennyi tényleg van. A dánosi perben a védelmet helyre hozhatlan sérelem érte. Mi elhisszük a törvényszék törvénytudó elnökéről, hogy a törvény holt betűje szempontjából korrektül jár el. De a józan emberi s jogász ész, amely nem nyögi a paragrafusok bilincsit, justizmordot lát ebben a paragrafuson való nyargalásban. S ebből a szempontból a a dánosi tárgyalás klasszikus példáját mutatja annak, hogy milyenek nem szabad lennie a bizonyítási eljárásnak.

Igaz, hogy a ügyész segíthetett volna ezen a nyomoruságon. Ha elejti az orgazdaság vádját Lakatos Róza ellen, vádlotti minősége eszik s tisztára mint tanu szerepelt volna, hogy a védelem legelemibb jogai érvénysülhessenek. Az a vád úgy is csak formai vád, hiszen a kis leánynak semmi szerepenem volt a büntetben, az orgazdaságba egészen öntudatlanul keveredett bele. De az ügyész az nem tette meg ezt, nyilván ezért, hogy a védelmet elüsse legelemibb jogától. Persze, düljön inkább romba a világ, az igazság is, csak diadalmaskodják a paragrafus!

CSARNOK.

Julius Robertus főkönyvelője.

Irta: BAZAROV

— Folytatás. —

(3)

Szerelmes voltam én már nagyon sokszor. Talán már a bölcsőben és a járó-

székben is, csak hogy erre az időre nem emlékszem. És ha így végiggondolok a szerelmeimen, igazolva látom kedves édes anyám szavait. Ő u. i. fiatalkorában nagyon egyszerű, de nagyon elfoglalt kis pesztonka lehetett és oly körben élt, ahol feltételezésem szerint a romantika ismeretlen érzés volt. Midőn egy ízben tréfából megkérdeztem „Mama voltál te is valaha szerelmes?” Édes anyám összehuzza ajkait és mintha gyermekei előtt feszélyezné a dolog, szemérmesen mosolyogva, kételkedően, mivel gondolatait nem tudja szabatosan kifejezni, definiálja: Mindenki szerelmes minden időben valakibe! Akkor jót neveltünk ezen a naív meghatározáson, de most úgy érzem, mintha igazat kellene adnom neki. Ha visszagondolok elemi iskolás koromra, ott találok egy magas széke lányt, akit okvetlenül el akartam venni, ha felnővök. Középiskolai tanulmányaimat is nem egy ily komoly szándéku szerelem tette változatossá. Mióta pedig kikerültem az iskolából, talán minden évre jut egy-egy ideal. De azért ne méltóztassanak esapodársággal vádolni. Én nem nem hagytam ott senkit sem, hanem Ők kerültek el onnan, ahol én éltem, minden habozás és meghatottság nélkül, talán mert nem is tudták, hogy én titokban imádom őket. Tehát én a szerelmesek egy különös fajtáját képviseltem. Különös fajtáját azért, mert ezt típust Kabos Ede: „Eleven kulcsában” nem találtam, pedig ott sokféle szerelmes fajta van leírva. Egyik szerelmem aztán anyai fájdalmat okozott hogy elkezdtem gondolkodni. Ennek volt a tárgya J. Robertus főkönyvelője.

Gondolkodni kezdtem. Ez nem volt az a gondolkodás, mely a szerelem tudorai szerint a szerelem végét jelenti. Hisz még alig beszéltem vele egyszer! Gondolkodni kezdtem, mert a legegyszerűbb dolgok iránt is bizalmatlanság nevelődött belém, mely a valódiság után kutat a látszatot megvetve. Kellemetlen érzet ez a bizalmatlanság minden iránt, de belém nevelték. Mikor mint már romlatlan, ideális gyermek

entapasztalatom másról győz meg, mint amit arról a tekintélyekül előttem állók elhitetnek. Később azután a „Világosság”, „Igazság” stb. végigvezetnek minden intézmény, minden érzélem, minden ismeret hamis, avult, csalóka voltán. Nem csoda tehát, ha gondolkodás indult meg valamiről, az első kérdésként ötlött eszembe: „Nem ócska tradíció ez is?”

Az első beszélgetés után való elválás fájó érzése ösztönözte az aszkéta érzelmeboncolgatásra. Néhány perccel előbb még mellette ültem túlaradó boldogsággal, azon érzéstől áthatva, hogy most csak velem beszél. Mily bájos mindene, modora, kiejtése, Azt mondja egyedül van itt Pestről és örül, hogy lesz kivel beszélgetni a környéket, amit egyedül megtenni nem lett volna kellemes. Mutat egy levélet barátától. Talán, hogy az idő teljék? Tényleg nem nagyon szórakoztatólag társalgok. De csak nem mondhatom el, mit érzek mellette. Hogy ő gyönyörű szép, a kalapja kitűnően áll és a kosztümje! Pfuj, micsoda banalitások! A spanyol vagy az eperjesi inkuizitorok se vettek volna ki egy ily szót a számból. Hisz nem földi halandóval, hanem valami légies tüneménnyel álllok szemben. Nem hus és vér, hanem valami megfoghatatlan eszmény. Odaborulni és csókba forrva augsyal szárnyakon kellene lebegni valahol a földről messze a végtelenségbe örökké. Ilyes és még kifejezhetlenebb érzelmek és fájó vágyak kinzanak, míg Ő méltóságteljesen hazasétál, miután elragadóan mosolyogva elbucszik.

Illatos sétányon kellemes hűs tengeriszellő simítja végig arcunkat selymes kezeivel, ritmikus zene gyönyörködteti halló érzékünket, nekem pedig egy olthatatlan vágy hatalmasan kifejlődött mellkasomat akarja kitörni, talán — hogy az universumba szökjön és beleolvadjon. Hát mit akarok, miért vágyok oly kétségbeesetten? A materiális felfogás meg nem allhat mert nemi érzékeimet teljessen kipusztultnak érzem erre az időre és külö-

tas, hogy irigykedni sem átal, egy ifjut, kitől az igazságot csak azért lehet megtudni, mert soha még igazat nem mondott és mindezek után kaptam a jó öreg Horátiust és fogadkoztam: ha meg is írom ezt a históriát, kilene évig rejtegetem fiókomban, ebben az őszülő, kopaszodó, öregedő fejben. Nonum prematur in annum, mondom másodszer is és az Őn nevetése most már gunyos, lenéző, elítélő, melyben a gyávaságot veti meg és üti areul a tetetellen gyengeséget... Ohó barátom — mondja Ő — én kidobom azt a vendéget, aki csak a pecsenyét hajlandó megenni és minden más egyébnél az orrát fintorgatja. Aki harsogni tud, fitogtatva hangja öb lösségét, ne feledje el soha, hogy mivel tartozik ez az agynak és szívnek: mikor fogadkozik és igérettel disziti magát!

Ezt mondja Őn és haragosan dobant lábával, én pedig ijedten kergetem odújából ki a meglustult fantáziát, szaladj, szárnyalj, szívj magadba illatot, pompázó színt, álomba riogató dallamosságot, vért kergető izt, munkára, te mindennél szababb rabszolga.

„Kikeres magának egy görbe koldusbotot és nagy lusta-lomhasággal elindul!”

„Volt egyszer egy király, annak volt igen sok aranya, ezüstje, meg hosszú, nagyon hosszú szakála és egy fia is, akit úgy hittak: hogy György. Szerette a király egyetlen fiát nagyon, dédelgette, begézte, tejbe-vajba fürösztötte. Így ne-

velkedett György, amikor egyszer így szólott hozzá a király:

„Édes fiam! Én már öreg ember vagyok, sok jóban volt részem, de még több keserőséget kellett elnyelnem, sok mindent átéltem már, nyugovóra vágyom. De mielőtt az örök éjszakába szállnék, az volna hű kívánságom, hogy téged lássalak igaz boldogságban.

De minek fűzzem tovább ezt a beszédet, (az öreg király nagyon sokat szeretett beszélni) elég az, ha megmondom, hogy Györgyöt elküldte, menjen keressen magának feleséget, ismerje ki a nőket és akit legérdemesebbnek talál, hozza haza menten, megáldják őket, aztán ő meghal békében.

György el is indult, jól felszerelvé magát enni-innivalókkal és így ment, men degélt, míg csak egy nagy rácsos kapuhoz nem ért, ahol óriási zsvivj üt meg fülét. Na itt biztosan embert ölnek — gondolta magában — és kusztoráját gondosan ujjasába rejtette és bátran befordult a kapun. Mindig-beljebb és beljebb ment, míg egyszerre csak egy óriási kert közepén találta magát. Ott a kertben szebbnél szebb virágok nyiltak, de ha azok még százsor olyan szépek lettek volna is, nem látta volna György királyfi, mert ő csak azt a három tündérszépségű leányt nézte, akki a kert közepén szörnyű lármával vitakoztak. Nézte őket és hallgatta beszédjüket.

Dictum-factum az lett a vége a dolognak, hogy György urfit meglátták a leá-

nyok, oda szaladtak hozzá, megkérdezték kicsoda, honnan jött, mit akar?

György királyfi pedig szép sorban elmondott mindent, utazásának célját, nagy hatalmát, beszélt díszes kastélyáról és végül kijelentette, hogy addig el nem megy innen, míg egyikét a háromnak feleségül nem kapja.

Összenéztek a leányok, aztán (illik nem illik) sugdolóztak is egy picit, végre így szóltak hozzá:

„Aki nek legjobban megtetszel, az lesz a feleséged. Kérdéseinkre felelni fogsz, vigyázz szavadra!” Csak ennyit mondtak s aztán elszaladt mind a három.

Nosza megijedt György, mert rosszat sejtett. Édes apjától sokszor hallotta, hogy annak mindig haj a vége, ha asszonyok, lányok sokat kérdeznak. Egyáltalán felizgatta, mit akarnak ezek tőle kérdezni, — rémképeket látott és előérzete borzalmas dolgokat rajzolt elébe.

Már már arra gondolt, hogy egyszerűen megszökik innen, mikor egyszerre csak léptek zaja ütötte meg a fülét s néhány pillanat múlva egy elragadó tünemény állott előtte.

György csak nézett, nézett. Szeretett volna oda borulni a tünemény lábai elé, de a kis fehér padról felkelni képtelen volt.

Ekkor érezte, hogy a helyzet magaslatán áll.

(Vége köv.)

nösen ez ideállal szemben. És ez bánt is, mert megint kizárja, amit anyira szeretnék hogy legalább valami életrevaló, oélszerű, észszerű után vágyjak. Édes mysterium, persze, hogy hozzád menekülök; de úgy érzem, mintha ez is sokkal kevesebbé elégít ki, ha önála hiányzik az összhang, vagy legalább a megértés. Kinez ez az érthetetlen sóvárgás napközben sőt kegyetlenebbül éjjel, mikor figyelmemet semmi se vonja el. Mindennap fájabb az érzés, mindennap fáradtabban kuncolom tovább, mert mindennap jobban érzem helyzetem abszurd voltát.

Másodnap ismét virággal igyekeztem szívét kormányozhatóvá tenni. Nem mozdultam mellőle egész nap. Együtt sétáltunk át a szomszédos V... ba. Mindenütt bámulták és én ostoba rá sem mertem pillantani! Azt a képet igyekeztem agyamba elővarázsolni, amelyet még ismeretségünk előtt belevestem és ezen édelegtem. — Ő pedig bizonyosan mosolygott titokban naviságomon. (Folyt köv.)

H I R E K.

— **Hymen.** Vörös József helybeli cipész-mester eljegyezte Radics János barcsi műkertész Katica leányát.

— **Rigóc fejlődik.** Haladni kell a korral! Ezt az elvet követik a szomszédos Rigóc lakosai és birtokossága, midőn kérelmet nyújtottak be a pécsi kir. postaigazgatóságához, posta és távirda hivatal felállítására. Reméljük, hogy a postaigazgatóság a kérelemnek eleget fog tenni.

— **Lopás.** Nem a legjobban lehetett ellátva fehéreművel Vida István kádárkúti lakos, mert a legutóbb tartott istváni vásáron Kobra N. szigetvári lakóstól mintegy 39 korona értékű vásznat és delin kelmét ellopott. Az atyafit a csendőrség elfogta.

— **Korcsmárosok sirjatok!** De nem ám azért, mert talán nem szabó többé italt mérni, hanem mert a vármegye alispánja a több ízben tett panaszokra felhívta az összes főszolgabírákat, hogy terjesszék ki figyelmeiket arra, hogy a korcsmárkban 15 éven aluli gyermekeknek ital ne szolgáltassék ki és az idevonatkozó megyei szabályrendeletnek a legszigorubbán érvényt szerezzenek.

— **Szószert.** Feleség: Annyit mondhatok, hogyha ma éjjel után jössz haza, hát egy szót se szólok hozzád!

Férj; Reményem drágám, meg is tartod szavadat!?

— **Lopások a barcsi hajóállomáson.** Újabb időben mind gyakrabban fordulnak elő a barcsi hajóállomáson apróbb lopások. Legutóbb már lezárt ládákat is felbontott az a tolvajbanda, mely ugylátszik teljes biztonságban működik. Lehet azonban, hogy pár nap alatt még nagyobb biztonságban lesznek, mert a csendőrség nyomukban van.

— **Üzlet.** Beállít Áron a bankárhoz: Bonkár oreság, sináljonk edj ju özlet! Hollotom, hodj o mogo lándjo kopjo 100000 florint hozomádj. Nü én elveszek ütlet 50000 florintól és — és megmorodja mogánok ütven procent.

— **Az országos** kisiparos párt barcsi főkjá a jövő napokban megkezdji munkáját. Verbay elnök sok hasznos indítványt fog a választmány elé terjeszteni.

— **A „Népövetség”** szociális szaklap kiadóhivatala a nemzetközi szociális ták alap nélküli működésük és agitációjuk megismertetéséről szóló „Kézikönyv” cím alatt érdekes művet bocsátott ki, mely mű nagyon sok hasznos tudni valót és újmutatásokat foglal magában. A mű rá mutat a sokféle észnélküli izgatásokra és mind-

azon hazafiatlan eszközökre, melyekkel a derék, becsületes hazafias szociális érzelmű munkásainkat igyekeznek felforgató terveik számára megnyerni. — Ezen mű megrendelését több vármegye alispánja a községek részére melegen ajánlja.

— **Veszedelemes fenyegetés.** Koldus: (aki a kisasszonytól egy darab peccenyét kapott) Isten fizesse meg... Ilanem nézze kisasszony, kegyed süttötte ezt a peccenyét?

Kisasszony: Persze hogy én.
Koldus: No, akkor egymásután adjon még tíz krajcárt, mert különben elviszem a peccenyét és megkóstoltatom a völegé nyével!

— **Salamoni ítélet.** Az aracsai ember elgázolta kocsijával szomszédja malacát. Bepanaszolta a szomszéd, mire a bíró összehívta a kupaktanácsot.

— Hány hetes volt a malac? — kérdi a bíró.

— Nyolc hetes — lón a felelet.
— Nos, — folytatá a bíró, panaszt elutasítom, mert egy nyolc hetes malacnak már lehetett volna annyi esze, hogy kitérjen a kocsai elől.

Mielőtt személy-, jelzálog- vagy építési KÖLCSON iránt intézkednék, kérjen díjtalanul prospektust MELLER L. EGYED BUDAPEST IX., Lónyay-utca 7. Telefon-Interurbán 46-31.

— **A lapok megrendelése.** A magyar kir. Kuria érdekes és a közönséget is érdeklő ítéletet hozott, amelyben kimondja, hogy mindenki, aki huzamosabb ideig elfogadja a neki postán kézbesített lapot, annak árát még akkor is meg kell fizetnie, ha a lapot nem rendelte meg. Még érdekesebb az ítélet ama kijelentése és megállapítása, hogy az ilyen perekben nem az adós lakhelyén levő bíróság illetékes, hanem az, amely ott van, ahol a lapot készítik, vagy postára teszik. Mindenesetre nagyon helyes a Kuria ítélete, mert bizony sok visszaélés történt ezen a téren. Sokan megtették például hogy megrendelték a lapot egy hónapra azután elfogadják azt egy évig is s amidőn físetésre került a sor megtagadták azzal, hogy csak egy hónapra rendelték meg. Mások a mutatványszámokat nem küldték vissza, ami joggal engedte arra következtetni a kiadóhivatalokat, hogy az illetők jártni akarják a lapot. A Kuria ítélete most megszünteti az ilyen címen gyakorolt ingyenes újságolvasást.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzpiacról.

Budapest, 1908. ápr. hó 30.

A budapesti értéktőzsdén az elmúlt hét folyamán az üzleti pangás még inkább fokozódott és ugyszólván az összes árfolyamok névlegesek voltak, amennyiben kötések csak elvéve fordultak elő.

A localis piac teljesen el volt hanyagolva és a nemzetközi értékekben is csak lényegtelen árfolyamhullámzások állottak be a külföldi tőzsdékről érkező vonatkozó hírek következtében. Ezek folyamán némi érdeklődés mutatkozott az osztrák magyar államvasut részvényekben, az államosítási tárgyalások kedvező mederbe való terelése következtében. Utóbb ezen részvények árfolyamai is a csekély üzletkedv folytán újból lemorzsolódtak. Némi üzlet fejlődött ki azonkívül rimamurányi vasmű

részvényekben is, az alpesi részvényekről érkezett bécsi hírekre, azonban ezen részvények árfolyama sem tudott megszilárdulni.

Nevezetesebb árfolyamváltozásokról az elmúlt hét folyamán nem tehetünk említést.

NYILTTÉR.

E rovat közleményeiért nem vállal felelősséget a Szerk.

VÁLASZ.

mindazon támadásokra, melyek az impregnált és szelektionált (válogatott) takarmány répamagra (csillag védjeggyel) vonatkoznak.

Mindezideig hallgattunk azokról a rendszeresen folytatott támadások és gyanúsításokról, melyek szóban és írásban érintették a nagytekintélyű Mautner Ödön es. és kir. udvari magkereskedő céget Budapesten.

De miután a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete”, lapjának legutolsó számában a „Jaensch” nevet is említi, ezennel a következőket jelentjük ki a nyilvánosság előtt:

1. Minden egyes bál csillagjegyű védjeggyel és eredeti ólomzárral ellátott takarmány répamag, melyet a Mauthner Ödön cégnek szállítottunk, **tényleg impregnálva is lett.** — **NEM IGAZ** tehát, ha Rázsó tanár ur vagy a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete”, lapjának szerkesztősége ennek ellenkezőjét állítják.

2. Minden egyes bál takarmány répamag, melyet ami ólomzárral a Mauthner Ödön cégnek szállítottunk, teljesen kifejlett, nehéz eredeti jelleggel bíró anyarépákból származik, melyet tápérték tartalmára nézve laboratóriumunkban **egyenként** megvizsgálunk. — **NEM IGAZ** tehát, ha Rázsó tanár ur vagy a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete” vezetősége ennek az ellenkezőjét állítják.

3. Sohasem kértük a „Német Gazdasági Egyesület”-et, hogy tenyésztésünket a magtenyésztési törzskönyvbe beiktassa. **NEM IGAZ** tehát, ha ezt bármely oldalról is állítják. — Az az állítás **SEM IGAZ**, hogy répamag tenyésztésünk bevezetésére vonatkozó kérelmünket a „Német Gazdasági Egyesület” bíráló bizottsága visszautasította volna, mert eziránt sohasem folyamodtunk.

4. **IGAZ AZONBAN** az, hogy minden nagyobb, szolid tenyésztő német cég az anyanövény kiválasztása által igyekezik termékeit megjavítani, — hogy velünk együtt létezik sok magtenyésztő, ki a **laboratóriumban való egyenkénti vizsgálattal** a takarmányrépa minőségét javítja, ami nem tévesztendő össze azzal a szokásos szemmérték után való válogatással, melyet minden gazda egyedül is eszközölhet. Ezen eljárás természetesen össze sem hasonlítható és elenyésző értékkel bír a vegyi vizsgálat alapján kiválasztott anyarépákkal szemben.

5. **Igaz végül**, hogy nincs oly szolid német takarmányrépa magtermelő, ki szelektionált (válogatott) anyarépáról származó eredeti magvait olcsóbb áron bocsájtaná forgalomba mint mi.

Az igen tisztelt gazdaközönség eléggé intelligens, hogy a mi nyilatkozatunkból levonja azt a következtetést, hogy mely indító okokra vezetendő vissza az a hajsza, melyet a mi szelektionált (válogatott) anyarépákról tenyésztett impregnált takarmányrépamagunk ellen indítottak, s e hasznának fővonásaiban ne lásson mást, mint gyűlöletet és irigységből fakadó gyanúsításokat.

Ha nálunk terjesztenek ehhez hasonló irigy, valótlan állításokat, az illetők ellen megaditják bünyenyítő eljárást.

Aschersleben, 1908. április hó.

Gustav Jaensch & Co.
magtermelési részvénytársaság.

Óh jaj!

Köhögés, rekedtség
és elnyájkásodás ellen
gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái
az étvágyat nem
rontják és kitünő
ízűek.

Doboza 1 és 2 kor.
Próbadoboz 50 fill.

Fő és szétküldési raktár:

Megfójt ez az át-
kozott köhögés!

„NÁDOR“ gyógyszerár
Bpest, VI., Váci körút 17.

Éljen!

Egger-mellpasztillája,

csakhamar meggyógyított!

Kapható:

BARCSON
BARCSTELEP:
SZIGETVÁR

Kohut Sámuel
Szönyi Richárd
Visy Sándor
Salamon Jenő gyógyszerárakban

Pártoljuk a hazai kereskedelmet!
SZÉN-, KOKS-, BRIKET-,

kovácsszén-és antracit-fogyasztók,

gazdák, gyártelepek, kereskedők, intézetek, — mielőtt szükségletüket fedezik, — bizalommal forduljanak

RADNAY KÁROLY céghez
Budapest, Váci-körút 78.

Sürgöny-eim: ANTRACIT, BUDAPEST.

Legkitünőbb minőségek, különleges-
ségek, összes ipari, gazdasági és
házi célokra.

Gőzzántásra és cséplésre rendeléseket
későbbi szállításra már most feladni
kérem.

Interurban
telefon
164

4-10

P O L G Á R K Á R O L Y

óra, ékszer és látszerész üzlete

P É C S, Széchényi-tér. Takarékpénztári palota.

A legmegbízhatóbb beszerzési forrás legfinomabb arany női és férfi láncokban, brilliant és gyémánt ékszerek, arany jegygyűrűk, eljegyzési ajándéktárgyak, zseb- és fal-órákban. Chinaezüst disztárgyak és evőeszközök.

Szemüvegek, orrszorítók a legjobb kristályüvegből, arany, doublé, nickel és celluloid foglalatban, szalon lorgnettek, gyöngyház és teknősbéka csontból, műszemek. színházi és táborig látesővek, hő, légsulymérők és szeszmérők.

Óra, ékszer és szemüveg javításokat saját műhelyemben gyorsan és pontosan készítek.

Régi ezüst és aranytárgyakat készpénzért vásárolok vagy új tárgyakra becserelek.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 30 perc
"	délután	4 óra 50 perc
"	este	8 óra 39 perc
Kanizsáról . .	délelőtt	7 óra 17 perc
"	délután	5 óra 18 perc
"	este	8 óra 12 perc
Pákráról . . .	délelőtt	10 óra 52 perc
"	este	8 óra 05 perc
Somogyzobbról	délben	12 óra 30 perc
"	este	9 óra — perc
Kaposvárról .	délelőtt	8 óra 02 perc
"	este	7 óra 50 perc

Barcsról indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 45 perc
"	délután	1 óra 20 perc
"	délután	6 óra 05 perc
Kanizsára . .	reggel	4 óra 42 perc
"	délelőtt	8 óra 40 perc
"	délelőtt	11 óra 08 perc
"	este	9 óra 50 perc
Pákrára . . .	délelőtt	8 óra 10 perc
"	este	5 óra 29 perc
Somogyzobbra	reggel	4 óra 15 perc
"	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra .	reggel	3 óra 18 perc
"	este	5 óra 34 perc

A Sztatina felé közlekedő motorvonat

indul	reggel	2 óra 30 perc
	délelőtt	11 óra 50 perc
érkezik	reggel	7 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Köhögés rekedtség és hurut ellen
nincs jobb a

Réthy-féle

pemetefü **cukorkánál**

Vásárlásnál azonban vigyázzunk
és határozottan RÉTHY-félét kérjük,
mivel azok haszontalan utáizata van.

1 doboz 60 fillér.

**Csak RÉTHY-félét
fogadjunk el!**

**KÉPES-
L A P O K,**

= Bőr =

**erszények,
szivar-,**

**cigaretta-,
dohány-**

T Á R C Á K

a legnagyobb választékban kaphatók

Szilágyi György
könyv- és papirkereskedésében
BARCS 1.